

Інформатизація освіти: дистанційне розвиваюче середовище.

Суб'єкт - суб'єктна взаємодія.

Юнона Миколаївна Ільїна

Кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник лабораторії нових інформаційних технологій інституту психології імені Г.С. Костюка

Анотація

Тези автора розкривають психологічні основи створення суб'єкт - суб'єктного розвиваючого середовища у просторі дистанційного розвитку особистісної успішності. Також коротко презентована сама концепція життєвої успішності. Тези являються продовженням циклу публікацій по психології життєвого успіху.

Психологічні тенденції нашого часу вимагають інформатизації суспільства, через інформаційну глобалізацію, зміну психологічної еталонної парадигми успішності людства проти намагання зберегти еталони минулої, зараз формується третя – інформатизація суспільства, де швидкість розповсюдження ідей, найбільший масштаб бажаного впливу вимірює успішність сьогодні. Незмінним також залишається потяг людини до створення власного комфортного життєвого простору з використанням історично доступних засобів, серед яких багато популярного «психологічного сміття», тож створити дистанційний курс розвитку психологічних компетенцій у дорослих для підвищення їх життєвої успішності (з суб'єкт-суб'єктною парадигмою взаємодії) є важливою та актуальною проблемою для наукових розробок.

Для задання «правильного» вектора «успішності» ми повинні враховувати дихотомію поняття, яка нас виводить на суб'єкт – суб'єктність у впливі ([гrec. διχотоμία](#): подвоєння, розділення на дві частини, не пов'язані між собою). Суб'єкт діяльності потребує відчуття успіху, об'єкту впливу необхідне підтвердження від оточення, «зовнішній» результат, отже, що залежно від відчуття себе об'єктом чи суб'єктом ми вагатимемося у виборі прийнятної особистої моделі успіху, її критерізації, створенні так званої «еталонної моделі успіху». На протязі власного життя ми є і суб'єктом і

об'єктом, тож психологічна модель життєвої успішності не буде повною без поєднання, на перший погляд непеєднуваних речей. Психологічна модель успішності залежить від історичної ситуації, соціальних та політичних станів суспільства, від культурної моделі, яка домінує у суспільстві (як наслідування або в антагоністичному сенсі - «не так» векторі).[1] Питання успішності і методик впливу на розумову модель успішності (авторська концепція «Розумова модель життєвих виборів») є базою для нашої науково-дослідницької роботи. Нашим завданням було створити такий дистанційний курс розвитку, з проектно-технологічною парадигмою дослідження, та когнітивно-поведінковою парадигмою впливу, що допомагає перейти учням (дорослий контингент) від суб'єкт – об'єктної взаємодії до суб'єкт-суб'єктної. Ми виконали цю задачу шляхом організації виходу до самостійної рефлексивної позиції, спеціально організованим мотивуючим розвиток простором. Методики, які добре зарекомендували себе в організації подібного «перемикання» це: проєктивні методики, схематизації внутрішніх уявлень про життєві явища, психологічна проблематизація (створення умов для усвідомлення та посилення розуміння яким є психологічний розрив між бажаним, декларативним та наявним станами дорослого), тощо.

У докладі ми плануємо широко висвітлити результати нашої роботи на прикладі дистанційного курсу розвитку «Успіх» та авторській методиці дослідження розумової «Моделі життєвих виборів».

1. Ільїна Ю.М. Психологічна модель успішності у кризові періоди суспільства// Успішність особистості: потенціал та обмеження: тези доповідей міжнародної науково-практичної конференції (київ, 18 березня 2010 р)/ за редакцією М.Л.Смульсон. Л.М. Зінченко.-К.2010.-268с.-102-105с. ВАК